

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4756/2019
30.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирко Томић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Драган Алемпијевић, адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Јагодини Гж 490/19 од 07.08.2019. године, у седници одржаној дана 30.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Јагодини Гж 490/19 од 07.08.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Јагодини Гж 490/19 од 07.08.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини П 1602/14 од 05.04.2019. године, првим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених болова јаког интензитета у трајању од једног сата, средњег интензитета у трајању од седам дана и лаког интензитета у трајању од 20 дана, који су болови наступили као последица повреде – истегнућа меких тетива ткива вратне кичме – задобијене у саобраћајној незгоди коју је дана ...2010. године у Јагодини проузроковала тужена, износ од 200.000,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења, па до коначне исплате, као неоснован. Другим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му на име накнаде нематеријалне штете због претрпљеног страха јаког интензитета у трајању од пет минута, средњег интензитета у трајању од 30 дана и лаког интензитета, који траје до данас, који страх је наступио као последица саобраћајне незгоде коју је дана ...2010. године у Јагодини проузроковала тужена, износ од 150.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана пресуђења, па до коначне исплате, као неоснован. Трећим ставом изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 74.400,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Гж 490/19 од 07.08.2019. године, потврђена је првостепена пресуда, а жалба тужиоца је одбијена као неоснована.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. ЗПП. („Службени гласник РС“ број 72/11...87/18), а ради уједначавања судске праксе.

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној по члану 404. ЗПП, будући да су питања на која се указује као спорна, везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима. Осим тога, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, док се указивањем на критеријуме за накнаду штете и оцену налаза и мишљења судских вештака од стране нижестепених судова, заправо оспорава утврђено чињенично стање, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, због чега је одлучено као у првом ставу изреке. Тужилац уз ревизију није доставио правноснажне судске одлуке различите садржине које би евентуално водиле другачијем одлучивању.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена. Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

У овој правној ствари тужба је поднета 08.12.2014. године, као вредност предмета спора у овој парници је износ од 350.000,00 динара. Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у којем вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија тужиоца није дозвољена применом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку одлучено је као у ставу другом изреке решења.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**